

- 2) Artikel 220, lid 2, onder b), van verordening nr. 2913/92, zoals gewijzigd bij verordening nr. 2700/2000, moet aldus worden uitgelegd dat in een zaak als die in het hoofdgeding, uit de gegevens in een verslag van het Europees Bureau voor fraudebestrijding (OLAF) kan worden afgeleid dat een importeur zich niet kan beroepen op een gewettigd vertrouwen op grond van deze bepaling om zich te verzetten tegen een boeking achteraf van de invoerrechten. Wanneer een dergelijk verslag slechts een algemene beschrijving van de betrokken situatie bevat, hetgeen de nationale rechter dient na te gaan, kan dit verslag op zichzelf echter niet volstaan om rechtens genoegzaam aan te tonen dat in alle opzichten daadwerkelijk aan die voorwaarden is voldaan, met name wat betreft de relevante gedraging van de exporteur. In dat geval staat het in beginsel aan de douaneautoriteiten van de staat van invoer om, middels aanvullend bewijsmateriaal, te bewijzen dat de afgifte van een onjuist certificaat van oorsprong „formulier A” door de douaneautoriteiten van de staat van uitvoer, te wijten is aan de onjuiste voorstelling van de feiten door de exporteur. Wanneer de douaneautoriteiten van de staat van invoer dat bewijs niet kunnen leveren, staat het in voorkomend geval echter aan de importeur om te bewijzen dat het certificaat is opgesteld op basis van een juiste weergave van de feiten door de exporteur.

<sup>(1)</sup> PB C 111 van 29.3.2016.

**Arrest van het Hof (Achtste kamer) van 16 maart 2017 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door het Handelsgericht Wien — Oostenrijk) — Staatlich genehmigte Gesellschaft der Autoren, Komponisten und Musikverleger registrierte Genossenschaft mbH (AKM)/Zürs.net Betriebs GmbH**

(Zaak C-138/16) <sup>(1)</sup>

**[Prejudiciële verwijzing — Intellectuele eigendom — Auteursrecht en naburige rechten in de informatiemaatschappij — Richtlijn 2001/29/EG — Recht van mededeling van werken aan het publiek — Artikel 3, lid 1 — Beperkingen en restricties — Artikel 5, lid 3, onder o) — Uitzending van televisieprogramma's via een lokaal kabelnetwerk — Nationale regeling die voorziet in uitzonderingen voor installaties die de toegang voor maximaal 500 abonnees mogelijk maken en voor de doorgifte van publieke omroepuitzendingen op het nationale grondgebied]**

(2017/C 151/16)

Procestaal: Duits

**Verwijzende rechter**

Handelsgericht Wien

**Partijen in het hoofdgeding**

Verzoekende partij: Staatlich genehmigte Gesellschaft der Autoren, Komponisten und Musikverleger registrierte Genossenschaft mbH (AKM)

Verwerende partij: Zürs.net Betriebs GmbH

**Dictum**

Artikel 3, lid 1, van richtlijn 2001/29/EG van het Europees Parlement en de Raad van 22 mei 2001 betreffende de harmonisatie van bepaalde aspecten van het auteursrecht en de naburige rechten in de informatiemaatschappij, en artikel 11 bis van de Berner Conventie voor de bescherming van werken van letterkunde en kunst van 9 september 1886, in de versie na de Akte van Parijs van 24 juli 1971, als gewijzigd op 28 september 1979, moeten aldus worden uitgelegd dat zij zich niet verzetten tegen een nationale wettelijke regeling als aan de orde in het hoofdgeding, op grond waarvan voor een gelijktijdige, volledige en onveranderde doorgifte van omroepuitzendingen van de nationale omroeporganisatie, door middel van kabels die op het nationale grondgebied liggen, geen toestemming van de auteur uit hoofde van het uitsluitende recht van mededeling aan het publiek hoeft te worden verkregen, voor zover deze doorgifte een louter technisch communicatiemiddel vormt en daarmee door de auteur van het werk rekening is gehouden bij de oorspronkelijke toestemming tot mededeling ervan, hetgeen de verwijzende rechter dient na te gaan;

Artikel 5 van richtlijn 2001/29, en in het bijzonder lid 3, onder o), ervan, moet aldus worden uitgelegd dat het zich verzet tegen een nationale wettelijke regeling als aan de orde in het hoofdgeding, op grond waarvan voor een omroepuitzending via een gemeenschappelijke antenne-installatie geen toestemming van de auteur uit hoofde van het uitsluitende recht van mededeling aan het publiek hoeft te worden verkregen, wanneer bij de installatie niet meer dan 500 abonnees zijn aangesloten, en dat deze wettelijke regeling bijgevolg moet worden toegepast in overeenstemming met artikel 3, lid 1, van deze richtlijn, hetgeen de verwijzende rechter dient na te gaan.

<sup>(1)</sup> PB C 222 van 20.6.2016.

---

**Arrest van het Hof (Zevende kamer) van 16 maart 2017 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de Commissione Tributaria Provinciale di Torino — Italië) — Bimotor SpA/Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale II di Torino**

(Zaak C-211/16) <sup>(1)</sup>

*(Prejudiciële verwijzing — Belasting over de toegevoegde waarde — Beginsel van neutrale fiscaliteit — Nationale regeling die voorziet in een vaste maximumgrens die het bedrag van terugbetaling of verrekening van het krediet of overschot van de belasting over de toegevoegde waarde beperkt)*

(2017/C 151/17)

Procestaal: Italiaans

**Verwijzende rechter**

Commissione Tributaria Provinciale di Torino

**Partijen in het hoofdgeding**

Verzoekende partij: Bimotor SpA

Verwerende partij: Agenzia delle Entrate — Direzione Provinciale II di Torino

**Dictum**

Artikel 183, eerste alinea, van richtlijn 2006/112/EG van de Raad van 28 november 2006 betreffende het gemeenschappelijke stelsel van belasting over de toegevoegde waarde, zoals gewijzigd bij richtlijn 2010/45/EU van de Raad van 13 juli 2010, moet aldus worden uitgelegd dat het niet in de weg staat aan een nationale regeling, als die in het hoofdgeding, die de verrekening van bepaalde belastingschulden met kredieten van de belasting over de toegevoegde waarde tot een bepaald maximumbedrag beperkt, voor elk belastingtijdvak, voor zover de nationale rechtsorde hoe dan ook voorziet in de mogelijkheid voor de belastingplichtige om het totale krediet van de belasting over de toegevoegde waarde binnen een redelijke termijn terug te krijgen.

<sup>(1)</sup> PB C 251 van 11.7.2016.

---

**Arrest van het Hof (Derde kamer) van 15 maart 2017 (verzoek om een prejudiciële beslissing ingediend door de cour d'appel de Bruxelles — België) — FlibTravel International SA, Leonard Travel International SA/AAL Renting SA e.a.**

(Zaak C-253/16) <sup>(1)</sup>

*(Prejudiciële verwijzing — Artikel 96 VWEU — Toepasselijkheid — Nationale regeling die taxidiensten verbiedt individuele plaatsen ter beschikking te stellen — Nationale regeling die taxidiensten verbiedt vooraf de bestemming te bepalen — Nationale regeling die taxidiensten verbiedt klanten te ronselen)*

(2017/C 151/18)

Procestaal: Frans

**Verwijzende rechter**

Cour d'appel de Bruxelles